ISIDORUS HISPALENSIS
12. bis 13. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26503
Copyright: Admont, Benediktinerstift

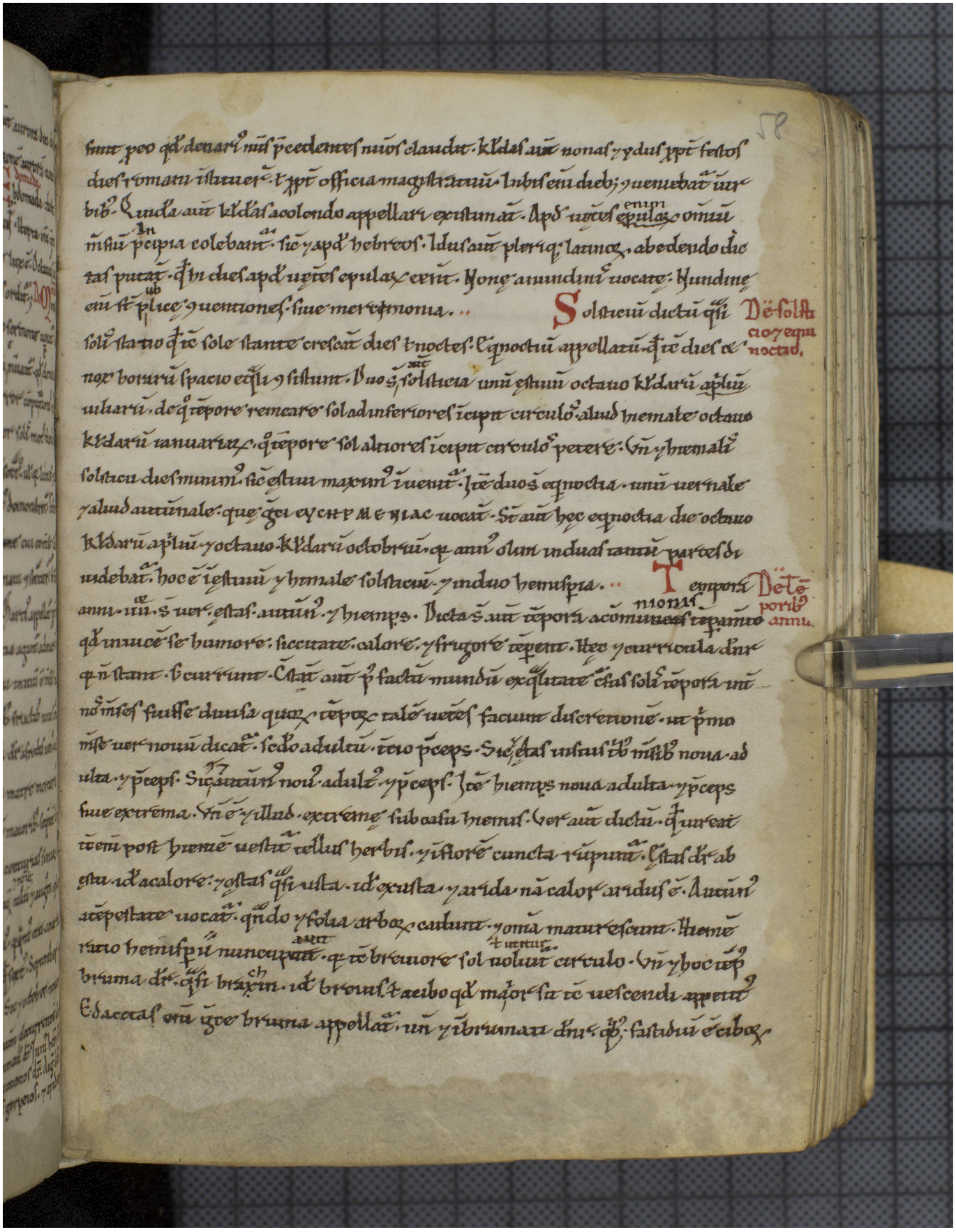

Solsticiu ductu qli solis statu q̃ tẽ sole stante crescat dies t noctes. Eqnoctiu appellatu. q̃ tẽ dies et nox horarũ spacio eqlis sistunt. Duos ꝗ solsticia unũ estiuũ octauo kl'darũ aprilis uliarũ. de q tẽpore remeare sol ad inferiores icipit circulos. aliud hiemale octauo kl'darũ ianuariarũ. q tẽpore sol altiores icipit circulos petere. Vn hiemali solsticio dies minimi sic estiuo maximi fiunt. Ita duos eqnoctia. unũ uernale aliud autũnale. que ꝗ eqnoctia die octauo kl'darũ aprilis. octauo kl'darũ octobriũ. q ann olim indual tanũ pure se diuidebat. hoc est iestiuũ hiemale solsticiũ. induo hemispia.

De solsticio et equinoctio.

Tempora anni. iiii. s uer. estas. autũn. hiemps. Dicta ꝗ autẽ tẽpora a cõmunes tẽpuũ q̃ uiuce se humore. siccitate. calore. frigore tẽpent. Hec ipsa curricula diu q n stant. si currunt. Estat autẽ p factũ mundi exqlitate eius soli tẽpora uti nõ insos fuisse diuisa quia tẽpora talẽ uetes facium discretione. ut primo uise uer nouũ dicat. secũdo adultũ. tertio pceps. Sic etas uisus ab milib noua. adulta. pceps. Sic autũ nouũ adulte. pceps. Ita hiemps noua adulta. pceps siue extrema. Vnde illud extremũ subcasu hiemis. Ver autẽ dictũ q̃ uireat terra post hiemẽ uestire tellus herbis. floreat cuncta rũpuntur. Estas dicit ab estu. id est a calore. ostas qsi usta. id est exusta. arida nã calor aridus est. Autũn a tempestate uocat. qndo folia arbor caulum. poma maturescunt. Hiemẽ tacito hemispio nuncupant. q tẽ breuiore sol uoluit circulo. Vn hoc tẽp bruma dicit. qsi brachin. id est breuis. tacibo qd maior sit tẽ uescendi appetitus. Edacitas enim ipse bruma appellat. un ipsi bruma dicit. qd fastidiũ est cibor

De tẽporib anni.